

Hồn vẫn về trong bóng nguyệt soi"...

Báo Lao Động số ngày 20/01/1994 có đăng một bài phóng sự của nhà báo Trần Đăng về ngôi mộ của nhà thơ Bích Khê ở Thu Xà. Nhà báo đã vất vả lặn lội tới tận ngôi mộ Bích Khê để thăm viếng. Có lẽ một phần do lòng ngưỡng mộ nhà thơ tài hoa mà mệnh yếu. Động cơ chính, có tính thời sự, là để quan sát tại chỗ ngôi mộ nhà thơ bị nhà cầm quyền địa phương đã phá bỏ chưa? Với lý do hận thù theo nguyên lý "Ta/Địch".

Nhà báo Trần Đăng tới xã nơi có ngôi mộ Bích Khê, hỏi thăm Bí thư xã về ngôi mộ để đi thăm viếng, được Bí thư xã trả lời:

"Quanh chuyện Bích Khê còn nhiều vấn đề lồi thối lắm. Năm 1991, gia đình có làm đơn xin chính quyền địa phương bốc mộ ông về xây trong vườn nhà, nhưng chúng tôi không đồng ý".

Lý do, viên Bí thư tiếp, với giọng của người cộng sản đạt lý:

"Thứ nhất, ông ấy bị bệnh lao phổi rồi chết, giờ đem về vườn nhà sẽ gây ô nhiễm môi trường khu dân cư. Thứ hai, ông ấy là trót-kít".

Ông Trần Đăng giả vờ không hiểu, hỏi lại Bí thư xã "Kít, Kít...gì đó, sự thật là gì?". Viên Bí thư xã, tuổi lồi 30, thật thà trả lời hần cũng không biết. Chỉ nghe các cụ cách mạng lão thành trên huyện, trên tỉnh nói "Trót-kít là phản động lắm". Thế là bản án tử hình về tội phản động, chống cách mạng đã ban cho nhà thơ qua nắm mồ một cách chắc nịch như đinh đóng cột.

Trong quyển *"Tìm hiểu phong trào yêu nước chống Pháp của nhân dân tỉnh Quảng Ngãi (1885-1945"*, Ban Nghiên cứu lịch sử đảng và Sở Thông tin Văn hóa Nghĩa Bình xb, 1985), tác giả Bùi Định viết:

"Từ năm 1935, ở Quảng Nghĩa có nhóm tờ-rốt-kít ở vùng Thu Xà, Tư Nghĩa, do Lê Quang Lương (Thi sĩ Bích Khê) cầm đầu".

Nhưng theo gia đình thì năm 1935, Bích Khê ở Phan Thiết dạy học. Thế mà năm 1945, nằm trên giường bệnh, Bích Khê lại bảo gia đình khiêng ông ra ngõ để nhìn thấy đoàn người biểu tình ủng hộ cuộc Cách mạng mùa Thu!

Trotsky là kẻ thù không đội chung trời của Stalin, bị Stalin cho mật vụ theo dõi ám sát năm 1940 ở Mexico. Ở Việt Nam, hơn 20 năm sau, Hồ Chí Minh, học trò ngoan của Stalin, ra tay sát hại những người trotskyist nhưng là những người yêu nước tài hoa: Tạ Thu Thâu, Trần văn Thạch, Nguyễn văn Sâm, Hồ văn Ngà,... và nguyên rủa hần học "Đồ chó chết...". Vì tính giai cấp, Hồ Chí Minh đã thù và giết đồng bào yêu nước cho Stalin!

Trong chuyến về Đà Nẵng dự lễ kỷ niệm hai Cụ Phan Châu Trinh và Huỳnh Thúc Kháng, Giáo sư quốc văn Nguyễn Q. Thắng, người Quảng Nam, nghe chuyện chính quyền địa phương dự định đập bỏ tấm bia trước mộ Cụ Huỳnh Thúc Kháng có khắc bài thơ chữ hán mà theo đó, chính quyền hiểu là Cụ Huỳnh có ý "thù Cụ Hồ". Gs Nguyễn Q. Thắng xem lại bài thơ bằng chữ hán do một người cháu họ của cụ Huỳnh Thúc Kháng đọc lại và diễn dịch cho chính quyền địa phương nghe để can thiệp, bảo vệ ngôi mộ của cụ Huỳnh cho nguyên vẹn. Bài thơ nguyên văn như sau :

*"Ngũ hành linh địa phụng tề phi,
Thúc Kháng tiên sinh chiếm nhứt chi.
Quốc tỉnh thành chung văn tứ cảnh,
Dân Thanh báo quán đạt tam kỳ.
Cừu Tần tạm tá Hồ công thủ,
Phá Lỗ trường lưu Lộ Bố thi.
Vị toái hương hoài mai ánh lẫn
Thiên thu chánh khí nhật tinh huy".*

Dịch nghĩa :

*"Đất thiêng của Ngũ Hành Sơn là nơi sản xuất ra nhiều bậc văn nhân,
Tiên sinh Huỳnh Thúc Kháng riêng chiếm một cảnh.
Tiếng chuông hoán tỉnh nhân dân vang dội khắp bốn cõi,
Báo Tiếng Dân tiếng vang cả ba kỳ.*

Tạm mượn tay ông Hồ để trả thù giặc Tàn tàn ác.

Có thơ Lộ Bô phá Lỗ còn lưu lại lâu đời.

Hương mai còn tỏa nơi đỉnh núi lạnh.

Vàng chính khí ngàn năm vẫn còn rực rỡ như ánh trăng sao".

Chính quyền địa phương nghe lời diễn dịch của Gs Q.Thắng, không còn thấy Cụ Huỳnh Thúc Kháng có ý thù cụ Hồ nữa nên hứa sẽ không đập phá mộ bia, trái lại, sẽ cho trùng tu lại mộ phần. Nhưng đó là lời nói của người cộng sản ở ngày hôm ấy.

Người đọc bài thơ trên mộ bia thắc mắc có phải câu thơ thứ 5 “*Cừu Tàn tạm tá Hồ công thủ*” bị chính quyền ở Quảng Ngãi hiểu là ngụ ý nói Cụ Huỳnh Thúc Kháng có lòng căm thù Hồ Chí Minh chăng?

Cụ Huỳnh Thúc Kháng là nhà nho uyên bác, đỗ Tiến sĩ năm 1904, cùng với các nhà ái quốc Phan Bội Châu, Phan Châu Trinh, Trần Quý Cáp lãnh đạo Phong trào Duy Tân, tranh đấu cho nền độc lập của Việt nam.

Năm 1945, Hồ Chí Minh muốn có chính nghĩa, mời cụ tham gia chính phủ liên hiệp với chức Bộ trưởng Nội vụ. Năm 1946, cụ Huỳnh Thúc Kháng được Hồ Chí Minh mời thay thế y làm Quyền Chủ tịch nước trong lúc ông qua Pháp tham dự hội nghị về Việt Nam với Pháp. Thế mà Cụ chỉ muốn mượn tạm tay Hồ Chí Minh để chống kẻ thù, chứ không chọn theo Hồ Chí Minh vì sự lãnh đạo của Hồ.

Mà cụ Huỳnh Thúc Kháng có thật tình không theo Hồ chí Minh, có chống chủ thuyết mác-lê hay không?

Trong tập Kỷ yếu Hội thảo Khoa học do Nhà xuất bản Đà Nẵng xuất bản năm 1993, có bài viết về cụ Huỳnh Thúc Kháng nói:

“Chúng tôi cố gắng tìm kiếm thêm tài liệu để minh chứng rằng Huỳnh Thúc Kháng không phải là “người chống cộng”, thậm chí sau Cách mạng tháng tám (1945) vẫn “chưa từ bỏ hẳn lập trường chống cộng”, như một số người viết về cụ Huỳnh mà tiêu biểu là Lâm Quang Thụ, Quảng Nam (địa lý, lịch sử, nhân vật) và nhất là một số tác giả ở vùng tạm chiếm miền Nam muốn mô tả Huỳnh Thúc Kháng như một người chống cộng triệt để

(Anh Minh Ngô Thành Nhân xuất bản, Huế)

(Anh Minh, theo lời kể của Lê văn Hảo ở Paris, Giáo sư ở Đại học Huế, chạy theo VC năm 68, thì Anh Minh Ngô Thành Nhân bị VC bắt cầm tù trên vùng núi Huế, sau Tết Mậu Thân 1968, và bị bắn chết trên đường vượt ngục!)

Riêng trên báo Tiếng Dân (1929,1930), cụ Huỳnh Thúc Kháng phê phán truyền đơn Cộng sản và chủ nghĩa Nga đỏ và ngờ ngàng với Cách mạng tháng tám 1945

(Trần Viết Ngạc, Phan Châu Trinh, Huỳnh Thúc Kháng nghĩ và viết về chủ nghĩa Mác, Kỷ yếu Hội thảo Khoa học Phan Châu Trinh và Huỳnh Thúc Kháng, NXB Đà Nẵng 1993).

Và trong một loạt bài “**Cứu thời chi luận**” cũng trên báo Tiếng Dân, cụ trách than “*truyền đơn Cộng sản chỉ mang họa đến cho nhân dân vô tội*” (Tiếng Dân, ngày 16-11-1929), và “*chủ nghĩa Nga đỏ truyền sang nước ta trở thành nguy hiểm vì tiếng bom, tiếng súng xen lẫn tiếng than khóc. Càng kể bao nhiêu, càng đau lòng bấy nhiêu*” (Tiếng Dân, ngày 9-8-1930).

Cộng sản thành hình, lớn mạnh, cướp được chính quyền, cai trị dân, nhờ biết căm thù. Và **đối tượng cộng sản căm thù khi nắm trọn quyền lực không ai khác hơn là nhân dân**. Vì chúng biết chỉ có nhân dân mới có đủ sức mạnh thanh toán chúng. Chúng nỗ lực đàn áp nhân dân, làm cho nhân dân hoai liệt sức đề kháng. Nhưng có ai biết đâu một lúc nào đó, vì sức chịu đựng có hạn, nhân dân sẽ nổi lên tiêu diệt cộng sản, giành lại cho mình quyền sống trọn vẹn.

Lịch sử thường có những cái bất ngờ. Trước đây, có ai ngờ cả khối cộng sản Liên Xô và Đông Âu đã sụp đổ như chưa bao giờ có cộng sản!